

1. Cír-kev svou sva - tou o - bec - nou,
 tu Kris - to - vu choť pře - mi - lou,
 shromaž - ěu - je Bůh z mi - lo - sti,
 při - vá - dí do ra - do - sti

2. a dle svého zaslíbení / k věčnému v Kristu spasení / vybírá z národů, z lidí, / ty, jak jemu se vidí.

3. Kdo přijímají od něho / působením slova jeho / v Kristu nové své stvoření / a druhé narození,

4. ty on vírou obdaruje / a láskou svatou spojuje, / ustavuje i v naději, / by stáli vždy pevněji.

5. Tak jim v Kristu požehává, / v duchovních darech vzdělává, / aby se v nich utěšili, / svou moudrost rozhojnili.

6. Jsou oni vpravdě jeho chrám, / kde přebývat chce věčně sám, / jako host jim nejvzácnější, / ochránce jejich duší.

7. Nuž, žádejme Pána Boha, / ať nám k tomu sám pomáhá, / bychom v řadách věrných stáli / a v pravdě setrvali.

8. V našich mdlobách buď posilou, / ať činíme vždy vůli tvou, / v tom dávej nám vytrvati, / s tebou vždy přebývati.

9. Pak po zdejším živobytí / ať vejdem v odpočinutí, / kteréz milým svým připravil, / aby ses v nich oslavil.

T: Písně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 /

Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979

M: Kolínský kancionál, 1517 / Písně chval Božských, 1541 /

Evangelický zpěvník, 1979 / 2018